

gjentagne Gange har stillet sig ligesoverfor en lignende Bevilling.

Madvig: Jeg skal ikke i Aften vidiløsting imødegaa den ærede Minister. Jeg skal blot gjøre et Par ganske korte Bemærkninger, og den første skal da være den, at, naar den ærede Minister talte om, at det theologiske Facultet ikke havde villet gaae ind paa rimelige Forbringinger, at de theologiske Docenter holdt ikke gode Forelæsninger, og at dygtige Mænd i praktiske Livsstillinger ikke havde kunnet finde Plads ved Universitetet, saa vil jeg kun svare, at det er ikke Universitetet, men Hs. Majestæt Kongen med sin Minister, der udnævner og afflediger Professore (Ploug: Efter Facultetets Indstilling!). Nei, det behøves ikke at følge den; det er en Svaghed, jeg meget hyppig har udtalt mig imod. Ganske nylig er man med Hensyn til en Mand, i hvem man vistnok saa en tilkommende Professor, gaaet en Vej, som er lig den, den ærede Minister har omtalt. Man skal ikke beraabe sig paa den Svaghed, som undertiden fremkommer fra Ministerens egen Side for at nedsætte Universitetets nuværende Indretning; men der kan ganske vist være Banfæltigheder for Ministeren at overvinde. — Jeg har ikke givet en carriket Skildring af Examinationscommissioner, men jeg siger, at, om der ogsaa er Mangler ved den nuværende Indretning, saa er der dog Sandhæd for, at, naar man udnævner de Medlemmer, der skulle sidde i en saadan Commission, paa mange Aar og udnævner dem alle paa eengang, saa vil der paa denne Maade snarere fremkomme en Splendrian, som man aflurer dens Svagheder, end Tilfældet vil være med et Facultet. Men jeg skal indskrænke mig til igjen at fremhæve, at for det Første maatte man kjende Ministeriets Plan for at vedtage det, der er foreslaaet i Finantsloven. Denne Plan er nu antydet, og jeg maa henstille til de ærede Landsstingsmænd, om de have fundet sig tilfredsstillende ved denne Plan, denne Antydning af, at Ministeren vilde paa eengang foreslaae Hs. Maj. Kongen en Liste over 5 Medlemmer, deriblandt een Professor, til en Examinations-

tion. Den ærede Minister udtalte ikke, paa hvor lang Tid disse Medlemmer skulle vælges. Jeg syntes, han kom til at sige „paa Livstid“, men det var en Fortalelse, han meente „ikke paa Livstid“. Den hele Plan var i højeste Grad ubestemt, og der var derhos nogle lidt besynderlige Misforstaaelser tilstede i Ministerens Udtalelser herom. Den ærede Minister sagde nemlig, at det var umuligt at fastsætte Qualificationer, at det vilde være det Samme som at forlange, at han skulle forelægge Listen her, og at, naar man fastsatte Qualificationer, var Ministeren ikke ansvarlig. Er da Indenrigsministeren ikke ansvarlig for, hvem han indsætter til at blive Amtmand, uagtet han er bunden til den Qualification, at den Paagældende, som han indstiller, skal være juridisk Candidat med bedste Charakter? Naar der er fastsat Qualificationer, bevæger man sig naturligtvis indenfor disse Qualificationer med Frihed og har sit Ansvar i saa Henseende. Det var det ene Punkt. — Det andet Punkt, jeg skal fremhæve, er, at Ministeren sagde, at hidtil var der lagt for megen Bægt paa Kundskaben, men der skulle ogsaa lægges Bægt paa en anden Side, nemlig paa Troen, og i saa Henseende haabede han Noget af Examinationscommissionen. Jeg siger: Kirken maa søge at faae troende Præster, men jeg haaber dog, at den Tid aldrig vil komme, da man vil examinere i Tro eller give Charakter for Tro. Man examinerer i Viden og prøver, saavidt man kan, gennem Tilhøynsmænd og Andre, hvorledes Bedkommende, der har documenteret sine Kundskaber, har vist sig i Levnet og Bandel. Men der maa føies endnu en Bemærkning til. Man venter en mere mod Troen rettet Uddannelse ved at henlægge Examen til en Examinationscommission; men denne Examinationscommission skulle dog examinere Folk, der have gjort deres Studium ved Universitetet. Mener man da paa Examinationsdagen at kunne indskyde Noget af den Tro, som Universitetslærerne ikke have indblæst eller lært de Bedkommende, medens de studerede ved Universitetet? Jeg paatager mig ikke at forsvare, hvad der ogsaa i den Henseende kan være syndet ved et Facultet, hvortil jeg ikke hører; men det maa staae